

ДІЯ І.

Середина хати багатого козака. Диван турецький, два крісла, віденські стільці, дзеркало, столи, закриті гарними скатерками, біля дивана великий домашній килим, на помості під задньою стіною гарна кована скриня, під другою шафа з книгами.

Я в а І.

Явдохай Тетяна.

Тетяна, розглядає, по хвилі. Гарно. Тут буде Михайло спати, а Петю ми покладем у себе. От і все . . . Кінчай же, моя голубко, приборку, та приходь у стару хату — допоможеш варити обід, бо на Василю мала надія, нічого не тяме: ні спекти, ні зварить! І чому їх там учать у тих гімназіях? . . . Не знаю, куди пішов старий; ти не бачила?

Явдоха. Вони з Карпом пішли подивитись на сінокос.

Тетяна. Якщо сюди зайдуть, то скажи, моя дитино, батькові, щоб він не бавився, — нехай їде на вокзал, бо вже скоро прийде поїзд.

Явдоха. Та де там, мамо, скоро! Ще рано! Поїзд приходе в другій годині.